

Szevasz. A Magyar Nyelvőr 1951-i 75. évf.-ban (364) a bécsi nyelvből származtattam a *szervusz* szavunk *szevasz* alakját. Ezt most két adalékkal alátámaszthatom. Bernáth Aurél írja Így éltünk Pannóniában (1956.) című munkájában (163): „Osztrák magasrangú katonatiszti behatás folytán a mi latin 'szervuszunk' 'szavasszá' alakulhatott.” Révay József professzor közli velem, hogy a *szevasz*-t 1904-ben, önkéntes korában, közös hadseregbeli, németül beszélő tisztől hallotta. Ehhez még csak annyit legyen szabad hozzátenni, hogy az osztrák nyelvjárásban a *szevasz* bizalmas üdvözlés, de nem jelent okvetlenül tegezést. Emlékezetem szerint német regényekben is így szerepel.

Zolnai Béla